

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Caput I. Sacerdos, Sacrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

debeantur. (5.) si longā consuetudine soliti sint subditi dominis præstare operas, modo deducatur causa aliqua specifica obligationis diutina, etiamsi non plene probetur. (6.) si sint de more regionis. Ita tamen exigenda à subditis servitia, ut ipsis tempus relinquantur se suosque alendi. Perez. G. *ne opera à Collat. num. 2. seqq.*

IV.

Rusticorum causæ sunt summariæ & summarie tractandæ. Brunnem. *ad l. 1. C. de Agricol. & Censit. & ad l. 15. C. eod. in fin.*

V.

Servitia rusticorum sunt potius restringenda quam extendenda. Hinc regulariter ligna aliquamque materiam ad ædificia dominorum necessaria conveyere non tenentur. Et exactio operarum est contra jus commune ab allegante probanda. Brunnem. *ad l. 1. C. ne rustici ad ultimum negotium.*

VI.

Rusticum prædium ab urbano non loco, sed

genere & materiâ distinguitur, l. urbana 166. ff. de V. S. l. servit. urbanis 99. in princip. de legat. 3. l. nam quod liquide 4. §. quod si de pen. legat. 1. quemadmodum 12. ff. de V. S. quod etiam approbant Imp. Diocletianus & Maximianus in l. si prædium 16. C. de præd. minor. non alien. Qualitas enim formam prædii designat, quam finis & usus arguit. d. l. urbana 198. de V. S. §. prædiorum. insit. de servit. Unde si prædium habitationi, volutpati, usibusque urbanis sit destinatum, ut maxime ruri sit constructum, urbanum nihilominus erit; si verò non habitandi, sed ad usum percipiendorum fructuum & agri comparatum sit, licet in urbe extractum sit, rusticum prædium appellabitur. Vult. *ad princip. insit. de servit. n. 15.* Welenb. *in parat. ff. de servit. urb. præd. Bronchorst. centur. 1. assert. 95.* Arum. *disp. 5. exercit. 3.* Olemann. *disput. 10. numer. 18. in object. & resolut.* Treutler. *disput. 17. thes. 1. lit. b. vol. 1.* Hottoman. *lib. 2. ob. serv. 21.*

FINIS LIBRI DECIMI SEXTI.

LIBER DECIMUS SEPTIMUS.

CAPUT I.

Sacerdos, Sacrum.

Axioma I.

Sacerdotes negotiis secularibus se non debent implicare. *can. quoniam 8. dist. 10. can. sunt nonnulli. §. neque enim caus. 16. quest. 1. can. credo, & seqq. 21. quest. 3. can. reprehensibile. 23. quest. 8. cap. contrarium 3. de panit. dist. 3. cap. consequens 2. & seqq. dist. 8. cap. cum ad verum 6. dist. 96. cap. 1. cap. sed nec 4. extr. ne Clerici vel Monachi. unde etiam nec ii testes esse possunt, nisi quando seculares idonei absint, ne veritas occultetur, c. quamquam 14. quest. 2. aut iudicis secularis officio fungi ac secundum leges civiles judicare, Aristot. 4. polit. cap. 14. ubi Sacerdotum officium à civili Magistratu jubet esse distinctum, quia hoc munus totum hominem, non partem postulat, confer Gerhard. *disput. polit. decad. 5. quest. 10.* Treutler. *disput. 12. thes. 11. volum. 1. interim tamen non sint planè eorum imperiti, cap. unic. distinct. 39.**

II.

Sacerdos facit cathedram, non cathedra Sacerdotem, c. ult. dist. 40.

III.

Sacerdotes sunt venerandi, audiendi, timendi, non respuendi, nec dilacerandi, nec detra-

hendi, nec insidiandi, cap. Sacerdotes 6. quest. 1. vocantur enim Dii, c. sicut 14. §. licet, extr. de hæret. interdum etiam Angeli dicuntur, c. Sacerdotibus. in pr. 11. q. 1. Unde licet sæpe multi sint Sacerdotes nomine, pauci opere, cap. significasti, extr. de adult. c. ult. dist. 40. nihilominus tamen audiendi, non imitandi sunt, cum contemni non debeant, etiamsi mali sint, quamdiu tolerantur, quia absolvere adhuc possunt, c. ut evidenter. & seq. 1. q. 1.

IV.

Sacerdos non ex odio procedere debet, sed ex charitate, c. qualiter 24. in princip. extr. de accusat. V.

Sacra semel facta amplius privata fieri non possunt, l. inter 83. §. sacrum 5. de verb. obligat. Schurf. *conf. 48. Licet. num. 3. cent. 1.* Welenb. *1. conf. 4. num. 38.* posito etiam, quod abusus inde essent secuti, nam tunc non in filium Principis tradigenda, sed in meliorem magisque verum usum convertenda sunt, l. legatum 16. de usufr. legat. l. legatum 5. de administr. rer. ad civit. pertin. l. fin. de operib. publicis. Alberic. *in l. si usufr. in fin. quibus mod. usufr. amitt. ibidemq. Jacob. de Rodis num. 30.* Quapropter nec uniri res profanæ Ecclesiastica omnimodo possunt, nisi ex causa manifestæ necessitatis vel utilitatis tractatu habito cum Capituli consensu, ut in aliis rerum Ecclesiasticarum alienationibus, quarum species quadam est, cap. 2. de reb. Eccles. non alien. Welenb. *1. conf. 4. numer. 25.* Boer. *decis. 345. numero 2.* Redoan. *de reb. Ecclesie non alienandis.* Sunt enim res sacræ, l. 9. §. ult. de rer. divif. ideoque consecratæ conditionem non mutant,

mutant, l. 63. §. ult. ff. pro soc. nec etiam alienari possunt excepta causa redemptionis famis, aut magni aeris exsolvendi, §. 8. Inst. de rer. divis. l. sancimus 21. C. de SS. Eccles. cum factum rei sacra vel religiose sit irrevocabile, Bartol. in l. si ita quis promiserit §. ead. Lege. Cod. de condit. ob causam. vers. aut non servat. Laurentius Tennin. cautel. 414. num. 3.

CAP. II. Sævitia. Asperitas.

Axioma I.

Sævitia immanis, crudelitas & abusus potestatis per omnes vitæ gradus est prohibita, Myns. 5. obs. 8. id quod late & eleganter deducit Zachar. Victor de execut. conclus. 14. Ritter de homagio cap. 8. pag. 211. Sic patronus, si clientis fraudem fecerat censoria nota, sacer erat, Hælicarnass. lib. 2. Cic. de divinaz. In herili potestate invila fuit Jovi sævitia domini, teste Livio. Ac propterea servus sævitia famis obsecratione pressus venire iussus est. l. 1. §. 2. ff. de his qui sui vel alien. jur. l. 1. §. 8. ff. de offic. prefet. urb. l. 24. solut. matr. l. 1. C. de emend. serv. & pater etiam vitam, quam filio dederat, eripere quondam impune poterat, l. 11. de liber. & postb. l. fin. C. de patr. potest. postmodum tamen ob sæviti- am emancipare cogebatur, l. fin. ff. si quis à pa- tre manumiss. l. 1. §. fin. ff. de liber. exhibend. l. 5. ff. ad Leg. Pompej. de parricid. l. unic. C. de emendat. propinq. l. 3. l. 4. Cod. de patr. potest. l. si Lenones 12. Cod. de Episcop. audient. Sic præceptoris animorum parentis, l. Aquilius 27. ff. de donat. sævitia culpæ annumerari solet, l. 3. §. si magister. l. 6. ff. ad Leg. Aquil. l. item queritur 13. §. Julius 4. ff. locat. Sic in matrimonii vinculo choros propter asperitatem scinditur, nullo alioquin ente solvendus, cap. ex transmissa 8. ubi Panormit. de reslit. spoliat. Mævius ex Rolando à Valle part. 2. ad ju. Lubec. tit. 2. artic. 12. num. 438. Borcholt. conf. 16. Fachin. vol. 1. conf. 42. Natt. conf. 616. Gravæus lib. 1. conclus. 17. confid. 3. vid. tamen Carpzov. 3. constit. 26. def. 6. etiam iudicibus immodicè ferocientibus fræni tempe- ries est adhibita, l. 2. C. de custod. reor. Vasal- lus quoque ob violenta ludibria patronali solvi- tur imperio, Papon. tit. de Principe. numer. 57. Zoanni. de duplic. venat. numer. 75. Beult. in l. admonendi. ff. de iurejur. numer. 1114. Chopin. 2. doman. lib. 8. numer. 10. Lud. Fasch. conf. 1. num. 20. Grammat. decis. 104. numer. 13. Maltril. deced. 13. num. 18. Summa sæpe ea est in causa, ut à regulis juris communis recedamus. Unde & socio, à societate etiam ante tempus recedere, ob immodicam socii sævitiā concessum esse, textus est in l. si convenerit 14. ff. pro soc. confer Menochium 2. arb. judic. cas. 138. Pacian. 1. consil. 86. num. 9. cum seqq.

II.

Sævitia in propriis (servis, liberis) culpanda, in alienis coercenda est, l. 24. §. 5. solut. matri- mon.

CAP. III. Salarium.

Axioma I.

Salaria ad facundiam Advocatorum sunt com- putanda, l. 2. §. 10. de extraordin. cognit. nec imminuenda, l. 12. §. 2. ibique Gilcken. C. de SS. Eccles. Notabile eam in rem est exemplum, quod refert Carol. Molin. in regul. Cancellar. ad regul. de verisimilitudine. num. 53. Jacobus Ma- rescotus (inquit) doctissimus & experientissimus Advocatus in Senatu Parisiensi, tempore Caroli VII. Ludovici XI. & Caroli VIII. ob breves quasdam & eruditæ rationes juris, quas salvati- ones vocant, cum imperitus clientulus impar- salarium offerret, honestè renuit (dicens) se tantum id accepturum, quod ob id in casum victoriæ taxaretur: Cum autem clientulus vi- ctoriā obtinisset, & in taxandis expensis li- tis de hoc articulo ad Senatum referretur, ta- xatæ sunt ei sexaginta libræ Parisienses, habita ratione non ad brevem, sed ad doctam & re- solutoriam scripturam, modumque litis & e- minentem scientiam Advocati, & fuit splendi- dum & pro consuetudine illius temporis ut amplissimum, ita rarissimum honorarium: quo pertinet & hoc, quod sublimes & literatæ per- sonæ majoribus etiam beneficiis sint honoran- dæ, cap. de multa 28. de præbend. Hinc Ale- xandrum Severum Imperatorem Assessoribus sa- laria constituisse, perhibet Gothofr. ad l. 1. C. de Assessor. & Medic. & Jasonem habuisse à Rege Francorum in annum stipendium mille ducentos thaleros, ex Chassan. in Catalog. glor. mundi. pro- confid. 27. notat Honthem. 1. de art. Notar. cap. 34. n. 19. confer & ea quæ habet de salariis Advoca- torum Umm. disput. 2. thes. 10. process. Judiciar. & de salariis & honorariis annuis quorumcunque Advocatorum, non tantum iis, quæ à Principe præbentur, sed & quæ à privatis constituuntur, l. 38. in fin. ff. locat. l. 11. §. 9. vers. honorariis de Judic. Bald. in l. unic. n. 7. C. de suffrag. Myns. 3. observ. 8. Gail. 1. observ. 44. n. 12. Rauchbar. quas. 25. lib. 1. Unde etiam & tutor præceptoribus pupilli non quas minimas poterit, sed pro facultate patrimo- nii & pro dignitate natalium constituere dicitur l. 12. §. 3. de admin. tutor.

II.

Salarii vox honestior est quam mercedis, & e- adem quæ honorarii seu honoris prorsus. Idque etiam accipitur non tanquam merces, sed tan- quam ἀντίδοτον, si exigendum sit ab ingratiss, non ex locato, sed extra ordinem per Prætorem aut Præsidentem postulatur, non per Judicem datum jure ordinario, prout hæc de mandatariis & si- milibus aliis effert Cujac. ad Paul. in l. 4. si men- sor. fals. mod. dix. quin & salarium incerta polli- citatione neque extra ordinem, neque iudicio mandati rectè petitur. l. per mutuum 56. §. sala- rium 3. mandat. l. salarium. 17. C. eod.

III.

Judex salarium exigens non dicitur vendere iudicia, cap. tributum 23. quæst. ult. Vasq. lib. 2. contr. jur. cap. 37. n. 32.

(Y) 2

IV. Quo.